

Alte Drucke

APOLOGIA || FRANCISCI || MONTANI PRO SOCIETATE || IESV IN GALLIA. || CONTRA ANTONII ARNALDI || Aduocati Parisiensis Philippicam. || Ex Gallico in ...

Richeome, Louis

Cracoviae, 1597

Caput XVI.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-154864

CAPVT XVI.

*Regnorum translationes à Pontificibus factas, semper
fuisse utiles regno Gallicano.*

Stipulatur dictis meis, tanquam vero consentaneis ipsa consuetudo. Nam quicquid hac in parte vnquam actum est, id totum in regni sceptriq; Gallicani emolumentum & honorem redundauit. Nihil vnquam vtilius aut fructuosius Galliae accidit, quam cum corona translata fuit à Chilperico (qui neq; bonus rex erat, neq; bonus Christianus) ad Pipinum Generosum principem & ingeniosum, auctoritate Zacharie Papæ, rogatu omnium principum regij sanguinis, & magnorum Galliae herorum. Quod factum ab omnibus probis commendatum, & à solis hæreticis vituperatum est, maximè à Centuriatoribus & Caluino. Nónne diuinitus quoq; contigit, ad Franciæ regnum proferendum & amplificandum, vt Imperium Græcorum transferretur ad Carolum Magnum, filium domus Franciæ, auctoritate Leonis III. & approbatione & gaudio totius orbis Christiani, cum Imperatores Græci supplicas ferre vel nollent, vel non possent Ecclesiæ Occidentali, barbarorum incurSIONIBUS multos annos miserabiliter afflicta, & propemodum oppressa? Quam translationem Deus itidem suo suffragio ratam & gratam habuit, concessis Carolo Magno diuinitus tot admirandis victoriis & triumphis, quibus omnium scriptorum monumenta referta sunt. Hæc & similia, cum totius antiquitatis testimonio celebrentur & decantentur; tu tamen audacissimè *machinationes tyrannicas* nominas, palpumque Regibus egregiè obtrudens, laudibus extollis Monarchiam Turcicam & Ethnicam, quæ est, vt Princeps Christianus, quicquid libuerit, liberè perpe-

Regna utiliter translata.

Cent. 8. c. 10.
libr. 4. Instit.
ca. 7. sect. 17.
Imperiū à Græcis ad Carolum Magnum translatum.

Zonaras in uita Constantini.
Cedrenus.

Paul. Diaconus
Aimonius & alij.

Impietas Arnoldi.

tret; & siue ad Ethnicos & Turcas, siue ad hæreticos & atheos desciscere velit, animo morem gerat, securus omnis censuræ & timoris; quippe qui nullum Superiorem agnoscat, ne ipsum quidem Deum, quiq; ludibundus versiculum illum occinat:

Diuisum imperium cum Ioue Caesar habet,

Huiusmodi Regi præstandam esse doces perfectam illā, & omnibus numeris absolutam obedientiam, quam *ianuis clausis* nobis dilaudas & prædicas, cui ne tum quidem contradicendum sit, cum circumcissionem, habitumq; Turcicū imperaret, non obstante excommunicationis fulmine, vel quoquam alio interdicto Roma allato ad impediendum vel Principis præceptum, vel subditorum obsequium.

Hæc est admiranda illa tua Respub. quam in Christianissimum vociferationibus tuis introducis, & in qua politicus status, à Religione; potestas spiritualis à terrena, *non minus quam calum à terra seiungitur*, vt tu loqueris, non animaduertens, similitudine tua assertionem tuam euerti. Nam vt terra fructus submittere nequit absq; cæli adiumento; ita neq; potestas politica speratos fructus parere potest, nisi adiuuetur à potestate spirituali. Quod si in bonis libris tam tritus & versatus esses, atq; in Morologia Malefoti Ministri, didicisses, Rempublicam Christianam quando temporibus Apostolorum sola potestate spirituali prædita erat, non plus commercij habuisse cum potestate politica & externa, quàm modò cum Turcica; at cum temporis progressione vtraq; potestas in Ecclesia confociata fuisset, ita, vt Ecclesiasticum & politicum Magistratum contineret; necesse fuit, vt istæ duæ partes mutuas sibi operas præstarent, vtque spiritus corpori, & corpus spiritui opem ferret; spiritus quidem rectoris, corpus instar subditi. Hinc hodie videre licet, Magistratum secularem præstò esse Ecclesiæ, quoties

vltus

*Nazianz. orat.
ad popul. &
Imp.
Bern. lib. 1. de
consider.*

*Ita S. Leo ser.
8. mensis Decem-
b.*

usus exigit, huncq; vicissim ab Ecclesia in spiritualibus regi & dirigi; & ita quidem, vt quodad rectè, & diuinis legibus conuenienter Magistratus præest, minimè impediatur, quò minus munere suo liberè, & sine cuiusquam interpellatione fungatur. At si ius fasq; violet, remedia adhibet Ecclesia tam spiritualia, quàm temporalia, & ad officium reducere conatur, exemplo spiritus, qui corpus dirigit & corrigit, modò rerum diuinarum contemplatione, precibus, & id genus aliis subsidiis, modò ieiuniis, vigiliis, & aliis huiusmodi afflictationibus, quando terminos sibi præfixos nimia cibi potúsue appetentia & ingurgitatione, vel alterius delicti cupiditate transcendit. Quòd si in Ecclesiastica administratione spirituales potestatem à temporali, & Religionem à politia abiungis; quid aliud nobis parturis, imò & paris, quàm corpus hominis absq; anima, bestiam potius quàm hominem; Rempub. Ethnicam, Machiavellicam & Turcicam, in qua corpus tanquam caput & princeps imperet absq; Religione; & in qua Deus aut nullo, aut non nisi simulato & hypocritico cultu colatur? Habes potestatem spiritualem & temporalem, qua Ecclesia Catholica credit Apostolicam sedem præditam esse: si tibi grandis nimium videatur, patienter, si sapis, tolera: vel si semper Arnaldus esse velis, caueas ne incidas in nassam Hispanicę inquisitionis; quæ te aut *ianuis clausis*, aut in tenebrosa quapiam cauea declamare, vel potius clamare cogat.

CAPVT XVII.

*Non esse indignum Rege, vt se subiiciat
sedi Apostolicæ.*

Causa